

Рис. 7.52. „Реконструираната“ статуя на Лаокоон от уж XVI в. Десните ръце и на трите фигури са вдигнати нагоре. Вероятно това не е никаква реконструкция, а оригиналът, създаден през XVI в. От [198], с. 13.

А. Древес посочва куп ярки паралели, които отъждествяват светото семейство на Христос със „светите семейства“ на малоазиатските богове, отделени от началото на н.е. с уж много столетия. Отхвърлим ли хронологията на Скалигер, ще видим, че всички тези съответствия говорят за **ЕДНОВРЕМЕННОТО** развитие на тези култове, които се различават помежду си само с националните си особености. Всички те, вероятно, са произлезли от един общ източник – от живота и дейността на Христос през XII в. от н. е. Учените от XIX–XX в. забелязват тези паралели, но са дотолкова сковани от неправилната Скалигерова хронология, че ги „поставят с краката нагоре“. Те обясняват съответствията с това, че уж „по-късното християнство“ е попило многобройните „древни култове“ и всъщност не е добавило към тях нищо ново.

На рис. 7.55 показваме изображение на месопотамския асиро-вавилонски цар Асур Назарей Хабал, живял уж 930 години преди Рождество Христово [508], вж. също [544], т. 4, с. 673. Но на гърдите му виси **ОБИКНОВЕН ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ** – такива кръстове носят съвременните православни архиереи. Този цар най-вероятно е средновековен.

На рис. 7.56 има старо изображение на „много древната“ финикийска богиня Астарта [508], [544], т. 4, с. 673. Но тя държи в ръцете си **СКИПТЪР С ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ**. Само Скалигеровата хронология пречи на историците да кажат, че това е средновековно християнско изображение.

На рис. 7.57 виждаме уж „древната“ галска статуетка на „древния“ франкски бог Юпитер. Но цялата му дреха е покрита с **ОБИКНОВЕНИ ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТОВЕ** [508], [544], т. 4, с. 674.

На рис. 7.58 е показано „древното“ египетско изображение на богиня Изида, която кърми сина си, а той държи в ръката си **ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ С ПРИМКА** [544], т. 4, с. 675. Създава се впечатлението, че това е изображение на Богородица със сина ѝ Христос, което неправилно е било запратено от Скалигеровата история в „дълбоката древност“.